

JAARVERSLAG 2011 VAN DE STICHTING ANANDA BHAVAN

Beste mensen,

Hierbij ontvangt u ons jaarverslag 2011 en een verslag van de reis die Piet en Clara van der Schoof van 20 januari tot 14 februari 2012 naar India maakten. We reisden van Delhi naar Patna en Calcutta, Noord-India en bezochten vervolgens Kerala in het Zuiden. Het gaat heel goed met de projecten. Een belangrijke bijdrage hieraan leveren de zusters van de Congregation of the Holy Family in India. Het werk komt aan mensen van alle gezindten ten goede.

Jaarverslag 2011.

2011 was een belangrijk jaar voor onze Stichting Ananda Bhavan. Op 17 januari verzorgde Clara een lezing voor het Katholiek Vrouwengilde in Kloosterburen. Er was veel aandacht voor de projecten en in de pauze werden vele Indiase spullen verkocht. Ook liet Clara dia's zien van projecten die al gerealiseerd zijn. Het was een heel mooie avond. Op 8 april verzorgden Clara en Piet een lezing voor de Lions in Emmen over het project voor Adivasikinderen. Adivasi leven nog op geïsoleerde plekken in de natuur, maar komen nu steeds vaker met de moderne samenleving in aanraking. Na afloop van de lezing stelden de aanwezigen vele vragen. Onze projecten zijn duurzaam en worden binnen een of twee jaar door onze goede Indiase samenwerkingspartners gerealiseerd. De resultaten ervan zijn blijvend.

In de periode van 6 april tot 16 december stonden wij met onze stand op 26 plaatsen in Drenthe, zoals op de multiculturele dagen in Emmen en Hoogeveen. Tevens waren wij present op de Wereldmarkt in de Grote Kerk in Zwolle. In verzorgingshuizen in Arnhem en omstreken gaven wij voorlichting over de projecten en verkochten Indiase artikelen. Ook waren wij weer drie dagen te gast bij de Pompoenerie in Nieuw Weerdinge.

De MOV-werkgroep (Vrede, Ontwikkelingssamenwerking en Missie) van de Sint Eusebiusparochie in Arnhem was de drijvende motor achter het Vastenactieproject. De werkgroep droeg ons project voor aan de landelijke organisatie Vastenactie en wij kregen de goedkeuring. Bij deze actie ging het om de financiering van een grote schoolbus voor zestig gehandicapte kinderen in Palakkad. Deze kostte € 15.500, waarvan € 500 werd bijgedragen door de zusters en de plaatselijke bevolking. De kinderen wonen in afgelegen gebieden waar geen vervoer beschikbaar is. De ouders werken als dagloners en zijn 's morgens om zes uur al van huis. Zoals bekend werkt onze stichting mee aan zoveel mogelijk millenniumdoelen. Doel 2, 'alle kinderen naar school' telt natuurlijk ook voor het gehandicapte kind.

In de Vastentijd heeft Clara in vele kerken en inloopcentra van Arnhem iets mogen vertellen over het project en gaf zij aan dat de bus hard nodig is. Na afloop van de dienst kochten mensen vele mooie Indiase artikelen. De Sint Eusebiusparochie, de landelijke Vastenactie en onze Stichting hebben samen het benodigde geld bijeen gebracht. De parochiële opbrengst was zelfs zo groot dat er ook nog een flink deel naar het landelijke vastenactieproject voor de Filipijnen ging. Wat geweldig dat zoveel mensen hierbij betrokken waren en hebben gedeeld met hen die in moeilijke omstandigheden leven. Het was een bijzondere ervaring om op zoveel preekstoelen te mogen staan. Nu de bus er is, is voor de kinderen het leed geleden. Zij konden namelijk een halfjaar lang niet naar school omdat de overheid de oude bus afgekeurd had. Op 9 december is de schoolbus, die van Indiaas fabrikaat is, in gebruik genomen en de verwachting is dat hij zeker 25 jaar zal meegaan. Het onderhoud ervan en het salaris van de chauffeur worden door de zusters gefinancierd. De dank is zeer groot. De kinderen waren bijzonder trots dat zij ons in februari de bus konden laten zien. 'Thank you, mam and dad', hoorden wij van alle kanten en zij waren blij dat zij ons in het Engels konden aanspreken. Met zijn allen bekeken we de bus van binnen en buiten en hun handjes gingen over de glanzende lak. Na afloop gaf ieder kind ons een hand en kregen zij wat lekkers van ons. Het is bijzonder om dit te mogen meemaken. Vervoer is voor deze kinderen zo belangrijk, want door naar school te gaan, kunnen zij later in hun eigen levensonderhoud voorzien. Ze leren heel veel daar bij de zusters in Palakkad.

REISVERSLAG INDIA JANUARI EN FEBRUARI 2012.

Wij (Piet en Clara) hebben een indrukwekkende reis naar India gemaakt. Omdat het ruim tweeënehalf jaar geleden was dat we daar voor het laatst waren, hebben we alle projecten bezocht die in die periode tot stand zijn gekomen. Onze eerste stop was Patna, Bihar. Voor de tweede keer hebben we zuster Juliana bezocht, die econoom is van het Kurji Holy Family Hospital daar. Opnieuw hebben we financieel bijgedragen aan het project voor medische hulp aan arme vrouwen (millenniumdoel 5). 82 procent van de inwoners van Bihar leeft in agrarische gebieden en 45 procent leeft onder de armoedegrens. Zij hebben weinig of geen toegang tot basisvoorzieningen zoals gezondheidszorg, onderwijs en sanitaire voorzieningen. Vrouwen lijden vaak aan complicaties ten gevolge van zwangerschap en bevalling. Zij hebben dikwijls bloedarmoede en problemen met de luchtwegen. Zij hebben echter geen geld om zich medisch te laten behandelen. Onze stichting draagt bij aan de kosten van operaties, terwijl ook het ziekenhuis een kleine bijdrage levert. Inmiddels hebben al zo'n zestig vrouwen een geneeskundige behandeling ondergaan. Wij bezochten ook twee kleine lokaaltjes die als school dienen voor kinderen die in de slums wonen. Tijdens de les zitten de kinderen op de grond en schrijven op een leetje. We hebben in Patna veel babykleertjes en pennen aan zuster Juliana kunnen geven, die mensen in Nederland aan ons hadden meegegeven.

's Avonds bespraken wij met Juliana een project in Ranchi, dat tussen Patna en Calcutta ligt, in agrarisch gebied waar Adivasi wonen. Net als in Patna ontbreken ook hier allerlei voorzieningen. Er bestaat grote behoefte aan een 'medical car'. De volgende ochtend vertrekken we om 5 uur met de trein van Patna naar Calcutta. Rond het middaguur komen we aan in die stad met 14 miljoen inwoners. De avond tevoren hadden we nog een gesprek met de zusters in Patna over de situatie in dit noordoostelijke deel van India. Van Patna tot en met Bangladesh heerst er grote armoede. Er komen maar weinig projecten van de grond, wat onder andere te wijten is aan de bureaucratie. In de stad heerst een enorme chaos. Wat we zien kunnen we nauwelijks bevatten, maar het blijft op ons netvlies staan. De details zullen we u besparen, maar het is onaanvaardbaar dat er mensen zijn die in

de kou op straat moeten slapen, niets te eten en geen onderdak hebben. Gezondheidszorg en sanitaire voorzieningen zijn evenmin beschikbaar. Er is niemand die naar deze mensen omkijkt. De situatie van deze mensen lijkt uitzichtloos, maar toch moeten wij als stichting proberen om hulp te bieden! In Calcutta bezoeken we de tombe waarin Moeder Teresa begraven ligt. Het is een bedevaartsoord geworden en mensen uit alle delen van de wereld komen hier naar toe.

Na drie dagen in Calcutta verbleven te hebben, reizen we verder naar het Zuiden, naar Kerala. Daar bezoeken we de volgende projecten.

Kottayam Social service Society (KSSS)

We waren anderhalve dag te gast bij de Kottayam Social Service Society (KSSS) waarvan father Michael directeur is. Vanaf 2006 hebben wij hier projecten laten realiseren. Zo zijn er onder andere drie dagopvangcentra voor gehandicapte kinderen en jongeren gebouwd. Er zijn twee schoolbussen aangeschaft en er is een 'geitjesproject' voor mensen met een beperking opgezet. Met stafkracht Babitha zijn we op pad geweest en ontmoeten vrouwen die projecten voor gehandicapten mee uitvoeren en begeleiden. Father Michael wil zoveel mogelijk gehandicapten naar de dagopvang laten gaan om iets te leren, zodat ze in hun eigen levensonderhoud kunnen gaan voorzien. Dat is echter niet voor iedereen weggelegd omdat het dikwijls om ontoegankelijk gebied gaat en mensen zwaar gehandicapt zijn. Het was indrukwekkend om te zien wat er voor deze mensen gedaan wordt.

Cherpunkel

Als we in Cherpunkel aankomen, worden we door vele gehandicapte kinderen verwelkomd. We krijgen een bloemenkrans omgehangen en op het schoolbord staat met grote letters geschreven: Hartelijk welkom, Clara en Piet. Hier zijn we bij het grootste opvangcentrum. 179 kinderen komen hier naar toe. Een paar jaar geleden beschikten zij over een drukkerijtje, maar dat is nu uitgegroeid tot een flinke drukkerij. Hier hebben vele vrouwen een vaste baan en ontvangen een goed salaris. De kinderen maken kartonnen medicijndoosjes met de naam van het ziekenhuis erop. Ook maken zij allerlei kasboeken, schriften en bedrukte kaften met mooie voorstellingen. Het gaat goed hier, dat zie je zo. Indrukwekkend wat we hier allemaal zien! De kinderen krijgen fysiotherapie, yoga en spraaktherapie. Voordat we afscheid nemen gaan we eerst nog met zijn allen op de foto. Hierna bezoeken we enkele kleinere projecten waar ook gehandicapten werken. Zij fabriceren kaarsen en zeepoeder, terwijl er ook champignons gekweekt worden. Super allemaal. Ook bezoeken we nog een schooltje. De volgende ochtend zijn wij al vroeg present op een workshop met vrouwen die familieleden van mensen met een beperking begeleiden. Zij kunnen ons allerlei vragen stellen en ook wij krijgen van hen vele interessante dingen te horen. Het is een leerzame ochtend. De vrouwen verrichten veel werk in India en zij hebben veel kracht. Dan is het tijd om weer met de trein verder te reizen, naar Palakkad. We hebben mooie dagen in Kottayam gehad! We hebben met Michael afgesproken dat we nog een project in Kottayam financieren en dat we ons daarna toch echt op het noordoosten van India gaan richten. Het komt goed uit dat Michael daar ook bekwame mensen kent die projecten kunnen uitvoeren.

Akamalavarumproject Adivasikinderen, school en internaat

Met zuster Pavana brengen we een bezoek aan de Adivasikinderen. Na een rit van drie uur komen we hoog in de bergen aan bij het schooltje en het internaat, waar we door vijf zusters ontvangen worden. Zij geven onderwijs aan zestig kinderen. De zusters vertellen ons hoe alles in zijn werk gaat en daarna gaan we naar de kinderen toe. Wij zijn erg benieuwd naar hen. Sinds 2010 ontvangen zestig kinderen in de leeftijd van vijf tot twaalf jaar hier onderwijs. Daarbij bereiken zij een mijlpaal in

hun leven, want ze zijn vantevoren nog nooit naar school geweest. De kinderen zijn leergierig en maken een gelukkige indruk. Er is een team van acht zusters ingezet om hen op te leiden en een thuis te bieden. Hun ouders proberen aan de kost te komen in de vrije natuur, onder meer door het verzamelen van honing van wilde bijen, die ze met brandende toortsen uit hoge bomen moeten halen.

Wij zijn in 2010 begonnen met dit project, waarbij het gaat om uitbreiding van de school en het internaat. De kosten ervan bedragen € 46.000. De zusters zorgen voor een bijdrage van € 23.000, terwijl onze stichting eenzelfde bedrag financiert. Inmiddels zijn er twee klaslokalen, twee slaapzalen en een speelzaal gerealiseerd. Er staan nog steeds kinderen op een wachtlijst. In de verte horen we de kinderen al en we worden enthousiast ontvangen. De zusters hebben de kinderen liedjes en dansjes geleerd. Zij treden in verschillende leeftijdsgroepjes op en telkens is een luid applaus. Na afloop krijgen zij een sinaasappel van ons, waar ze dol op zijn. We krijgen een rondleiding door de school en het internaat. De gebouwen zien er prachtig uit en zijn mooi in de bergen gelegen tussen veel bomen en groen. Ook is er genoeg speelruimte, waar een groot hek omheen staat om tijgers en olifanten tegen te houden die hier 's avonds rondlopen. We gaan we met zijn allen op de foto en is het weer tijd om afscheid te nemen. Het was geweldig om dit te zien. De mooie liedjes van de kinderen met hun blijde snoetjes waren ontroerend. Zij blijven ons uitzwaaien totdat zij ons niet eer zien.

Internaat Palakkad

Als we 'smiddags terug zijn in Palakkad, bekijken we de slaapzalen van het internaat waar we tweeëneenhalf jaar geleden voor het eerst waren. Zestig kinderen wonen hier bij de zusters, omdat hun ouders niet voor hen kunnen zorgen. Bij ons vorige bezoek bleek dat zij geen matrassen meer op hun ledikant hadden, omdat die na 25 jaar versleten waren. Wij financierden de aanschaf van zestig nieuwe matrassen. Voor dit internaat is in 2011 ook de Vastenactiebus beschikbaar gekomen. Zo'n zestig kinderen zijn namelijk niet intern en worden dagelijks thuis opgehaald.

Kiran Jyothischool

In de namiddag gaan we nog naar Palakkad-stad waar de Kiran Jyothischool staat. In 2010 heeft onze stichting € 17.000 kunnen overmaken voor de aanschaf van twee kleinere schoolbussen. De school ontvangt geen hulp van de overheid, terwijl de ouders arm zijn en ook weinig kunnen bijdragen. Daarbij komt dat de kinderen vaak ziek zijn, waardoor zij medische zorg nodig hebben, die door de zusters betaald wordt. Ook deze kinderen wonen in zeer uitgestrekte gebieden.

Keralassery

De volgende dag gaan we al vroeg op pad naar Keralassery. Na drie uur rijden zien we de bouw van een school met drie klaslokalen, een kantoortje en toiletten. Eerder zaten de 35 gehandicapte kinderen in een loods. Ondanks het feit dat het nu zondag is, wordt er hard verder gewerkt, want binnen een maand moet alles af zijn, zodat de kinderen voortaan hier les kunnen krijgen. Op dit moment hebben ze tijdelijk les bij de zusters in huis, maar daar is te weinig ruimte. Zodra het gebouw klaar is krijgen we foto's toegestuurd. De school staat midden in het groen, omringd door grote mangobomen die volop bloesems dragen.

Kindertehuis en bejaardenhuis Malampuzha

Inmiddels zijn we hier al dikwijls geweest en we worden weer hartelijk welkom geheten door father John, de zusters en de bejaarden. Het gaat goed met de bewoners; we zien trouwens vele nieuwe gezichten. Het gaat nu niet alleen om mensen die uit de goot zijn gehaald, maar ook om ouderen die door trieste omstandigheden op straat zijn komen te staan. Er bestaat grote behoefte aan een agregaat en zonne-energie voor warm water. Tevens bezoeken we het kindertehuis, waar kinderen verblijven die geadopteerd worden. Helaas werkt de wasmachine niet meer.

De volgende ochtend vertrekken wij uit Kerala en reizen via Kochi terug naar Delhi. Daar hebben we nog anderhalve dag om artikelen te kopen voor de verkoop. Als wij op het dakterras van ons hotel zitten en uitzien over de stad, zien we hoe groot de verschillen in India zijn wat ontwikkeling betreft. Rondom het hotel verrijzen nieuwe flatgebouwen en hotels. De Indira Gandhi Airport is prachtig geworden en de aanleg van de metro schiet aardig op. Maar ook hier zie je vrouwen in de rij staan voor wat rijst en suiker die de regering sinds een half jaar ter beschikking stelt aan mensen die geen geld voor eten hebben. De rijst moeten ze wel zelf pellen. Het eten is hier in Delhi en vele andere opbloeiende steden voor vele mensen nauwelijks meer te betalen. Dit wordt veroorzaakt door de voedsel- en olie die wereldwijd sterk stijgen.

Beste mensen, het was goed om in Noord-India te zijn, waar nog veel hulp gerealiseerd moet worden en waar de nood enorm is. De projecten in het Zuiden zijn geslaagd. Graag wil ik iedereen namens het bestuur van de Stichting Ananda Bhavan heel hartelijk bedanken, al die mensen die onze stichting een warm hart toedragen. Zonder u was dit werk niet mogelijk. Ook onze trouwe vrijwilligers in Emmen en Arnhem veel dank! En natuurlijk ook de hartelijke groeten en veel dank van iedereen die we bij de projecten ontmoet hebben.

Clara van der Schoof-Palmans,
Voorzitter.

***Als je niet kan lezen,
zie je alles zwart***

NIEUWE PLANNEN VOOR 2012 EN 2013

Financiering van een jeep voor de Adivasikinderen in Akamalavarum.

Financiering van een ambulance voor het ziekenhuis in Patna.

Aanschaf van een wasmachine door het kindertehuis Ananda Bhavan in Malampuzha.

Aanschaf door het bejaardenhuis in Malampuzha van een installatie voor zonne-energie en een generator.

Financiering van het geitenproject (100 Malabargeiten) voor mensen met een beperking in Kottayam.

Financiering van een ambulance voor het ziekenhuis in Mysore.

Financiering van een medical car voor patiënten in de afgelegen dorpen rond Ranchi (tussen Calcutta en Patna).

